

е неразуменъ, но е затворена книга за васъ. Ония, които разбиратъ законитѣ и силитѣ, по които всѣки човѣкъ е построенъ, могатъ да четатъ и въ затворена книга и да се произнасятъ, доколко даденъ човѣкъ е добъръ и разуменъ. Лицето, главата, и тѣлото на човѣка сж книги, по които учениятъ чете и разбира. Човѣкъ е построенъ споредъ своитѣ вътрешни сили. Каквито сж вътрешнитѣ сили на човѣка, така е построенъ неговиятъ организъмъ. Когато слушате нѣкой да казва, че ще осиромашее, ще знаете, че той е щерна, на която водата лесно се изчерпва. Обаче, ако е изворъ, той никога нѣма да осиромашее. Колкото и да тече, той никога нѣма да обеднѣе. Ако пъкъ човѣкъ е изворъ и съзнателно се подпуши, да не дава, той самъ се излага на катастрофа. Той се отбива отъ пжтя си. Щомъ се отбие отъ пжтя си, човѣкъ се излага на голѣми страдания. За да не се отклони отъ правия пжтъ на живота си, човѣкъ трѣбва да дава.

Когато изпадне въ краенъ индивидуализъмъ, човѣкъ казва: Знаете ли, кой съмъ азъ? Този човѣкъ не разбира вътрешното съдържание на думата „азъ“. Кой съмъ азъ, това значи: Азъ съмъ изворъ, който тече. Кой си ти? Ти си рѣка, която изворътъ е образувалъ. Кой е той? Той е море, въ което рѣката се влива. Следователно, въ живота на човѣка съществуватъ три важни момента: азъ, ти и той, т. е. да бжде изворъ, който изтича отъ планината; да бжде рѣка, образувана отъ извора, за да тече и пои всичко, каквото срещне на пжтя си, и да бжде море, въ което рѣката се втича. Значи, азъ съмъ човѣкътъ, който извирамъ. Ти си човѣкътъ, който се разливашъ като рѣка навсѣкжде и поливашъ, каквото срещнешъ на пжтя си. Той е човѣкътъ, който се влива въ голѣмото море, за да вложи своя животъ въ него и да придобие новъ животъ, нови сили. Каквото и да прави на земята, човѣкъ всѣкога дава и взима. Нѣма човѣкъ въ свѣта, когото Богъ е оставилъ да осиромашее. Ако нѣкой осиромашава, той самъ е виновенъ за положението си. На всѣки човѣкъ е дадена възможность да бжде изворъ и рѣка, която да се влива въ Голѣмото море на живота и отново да се пълни. Който живѣе съзнателно и разумно, споредъ законитѣ на Битието, смъртъ не съществува за него. Той съзнателно заминава, а не умира. Той знае часа на своето заминаване и се прощава съ